

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.5.2017
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

**în conformitate cu articolul 294 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea
Uniunii Europene**

privind

**poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării Directivei Parlamentului
European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor
financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal**

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

**în conformitate cu articolul 294 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea
Uniunii Europene**

privind

**poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării Directivei Parlamentului
European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor
financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal**

1. CONTEXT

Data transmiterii propunerii către Parlamentul European și Consiliu [document COM(2012) 363 final – 2012/193 COD]:	11 iulie 2012
Data avizului Comitetului Economic și Social European:	N/A
Data avizului Comitetului Regiunilor:	18 decembrie 2012
Data avizului Parlamentului European la prima lectură:	16 aprilie 2014
Data adoptării poziției Consiliului, în prima lectură:	25 aprilie 2017

2. OBIECTUL PROPUNERII COMISIEI

Obiectivul proiectului de directivă este de a stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor, sancțiunilor și a termenelor de prescripție în domeniul luptei împotriva fraudei și a altor activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, cu scopul de a contribui în mod eficace la o mai bună protecție împotriva infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare respective, în conformitate cu acquis-ul Uniunii în acest domeniu. Directiva va îmbunătăți nivelul de protecție existent în prezent, care se întemeiază pe Convenția din 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (denumită în continuare „convenția”)¹, și va înlocui convenția în cazul statelor membre care au obligații în temeiul acesteia.

3. COMENTARIILE ASUPRA POZIȚIEI CONSILIULUI

În ceea ce privește dispozițiile de fond ale directivei, poziția Consiliului în primă lectură reflectă compromisul la care s-a ajuns în cadrul negocierilor dintre Consiliu și Parlamentul European, facilitate de Comisie.

Poziția Consiliului în primă lectură păstrează în totalitate obiectivele propunerii Comisiei. Față de convenție, directiva va oferi norme mai clare și mai stricte cu privire la o serie de chestiuni importante. În ceea ce privește definirea infracțiunilor, directiva prevede definiții actualizate ale corupției active și pasive, o infracțiune nouă, și anume deturnarea, care acoperă

¹ JO C 316, 27.11.1995, p. 48.

acțiunea unui funcționar public care este mai gravă decât un simplu comportament fraudulos și o definiție actualizată a funcționarului public.

În plus, deși opinia inițială a Consiliului viza excluderea fraudei în materie de TVA din domeniul de aplicare al directivei, poziția Consiliului în primă lectură include, în prezent, infracțiunile grave de fraudă în materie de TVA în directivă, astfel încât statele membre vor trebui să incrimineze cel puțin infracțiunile de fraudă împotriva sistemului comun de TVA atunci când acestea sunt legate de teritoriul a două sau mai multe state membre și implică un prejudiciu total de cel puțin 10 milioane EUR. Încă de la început, Comisia a fost de părere că fraudă în materie de TVA ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al directivei, astfel cum este cazul în prezent în convenție². Comisia consideră că este esențială includerea în directivă cel puțin a cazurilor transfrontaliere grave de fraudă în materie de TVA pentru a nu regresa în raport cu nivelul de protecție prevăzut de convenție și a se asigura în continuare standarde minime pentru cazurile de fraudă în materie de TVA în întreaga Uniune, care să fie, prin urmare, uniforme, și o protecție mai bună a intereselor financiare ale Uniunii. Comisia acceptă faptul că nu toate cazurile de fraudă în materie de TVA, ci doar cazurile semnificative de fraudă în această materie, sunt reglementate de directivă și ia act de faptul că pragul de 10 milioane EUR face obiectul unei clauze de revizuire.

În ceea ce privește sancțiunile, directiva armonizează pragurile maxime ale sancțiunilor penale pentru persoane fizice, inclusiv un prag maxim al pedepsei de cel puțin patru ani de detenție, atunci când infracțiunile menționate în directivă au drept rezultat un prejudiciu sau un avantaj considerabil sau atunci când alte împrejurări grave definite de legislația națională justifică o astfel de sancțiune.

În timp ce Convenția nu conținea dispoziții cu privire la termenele de prescripție, directiva introduce noi norme obligatorii în acest sens, inclusiv dispoziții privind întreruperea și suspendarea acestor termene, în ceea ce privește infracțiunile care aduc atingere bugetului Uniunii. Aceste norme vor permite autorităților de asigurare a respectării legii și autorităților judiciare să ancheteze cazurile de acest tip, să le trimită în judecată și să condamne persoanele găsite vinovate precum și să asigure executarea sancțiunilor impuse, în mod eficace.

În ceea ce privește temeiul juridic, propunerea Comisiei se întemeiea pe articolul 325 alineatul (4), iar Consiliul și Parlamentul European au convenit că articolul 83 alineatul (1) și articolul 83 alineatul (2) din TFUE ar trebui să fie temeiurile juridice pentru instituirea de norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor, inclusiv în ceea ce privește infracțiunile din domeniul combaterii fraudei care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. În consecință, Consiliul a adoptat în primă lectură proiectul de directivă în temeiul articolului 83 alineatul (2) din TFUE.

Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia a făcut următoarea declarație în cadrul reuniunii Consiliului din 7 februarie 2017, când Consiliul a ajuns la un acord politic cu privire la directivă, și la 25 aprilie 2017, când Consiliul a adoptat poziția sa în primă lectură:

„Deși nu are obiecții referitoare la dispozițiile de fond ale directivei, Comisia consideră că aceasta ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul 325 din TFUE și își rezervă dreptul de a iniția proceduri judiciare legate de temeiul juridic la Curtea de Justiție.”

4. CONCLUZII

În consecință, Comisia sprijină poziția Consiliului în primă lectură privind dispozițiile de fond ale directivei. Comisia consideră însă că directiva ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul

² Acest lucru a fost confirmat de Curtea de Justiție în hotărârea sa din 8 septembrie 2015, în cauza C-105/14.

325 din TFUE și își rezervă dreptul de a iniția o acțiune judiciară legate de temeiul juridic la Curtea de Justiție.